

Aleg. 16.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie petycji Julii Jankowskiej, wdowy po nauczycielu szkół ludowych, o przyznanie stałego daru z łaski.

Wysoki Sejmie!

Julia Jankowska, wdowa po nauczycielu szkół ludowych, wniosła była podczas sessyi sejmowej 1887/1888 roku petycję do Wysokiego Sejmu o udzielenie jej dożywotniego daru z łaski, a ewentualnie jednorazowej zapomogi. Petycja ta uchwałą Wysokiego Sejmu z dnia 21. Stycznia 1888 odstąpioną została Radzie szkolnej krajowej do załatwienia.

Odezwą z dnia 23. Czerwca b. r. L. 6.460 przedstawiła Rada szkolna krajowa wynik dochodzeń swych w sprawie tej petycji, — a jest on następujący: Mąż petentki, Włodzimierz Jankowski, uzyskawszy w roku 1867 kwalifikacyą na nauczyciela szkół trywialnych, pełnił od tego czasu nieprzerwanie obowiązki nauczycielskie w rozmaitych miejscowościach, ostatecznie w Sulimowie w Sokalskim okręgu szkolnym aż do roku 1887, w którym posadę z powodu choroby umysłowej musiał opuścić.

Zmarł w zakładzie obłąkanych w Kulparkowie dnia 24. Marca 1887.

Ponieważ ś. p. Jankowski przez cały czas swej służby pełnił obowiązki w charakterze tymczasowego nauczyciela, nie może Rada szkolna krajowa ze względu na obowiązujące przepisy przyznać stałego zaopatrzenia pozostałej po nim wdowie i sierotom.

Wdowa zaś i sieroty, których jest sześcioro, pozostają w ostatniej nędzy. Według świadectwa Rady szkolnej miejscowej w Hulezu, potwierdzonego pismem c. k. Rady szkolnej okręgowej w Sokalu z dnia 29. Kwietnia b. r. L. 758, nieszczęśliwe te istoty utrzymują się dotąd przy życiu jedynie dzięki litościwym ludziom, którzy nie odmawiają im chwilowej pomocy.

Wzgląd na to rozpaczliwe położenie wdowy pozostałej z sześciorgiem nieletnich dzieci bez najmniejszego sposobu do życia, niemniej okoliczność, że zmarły Jankowski pełnił przez lat 20 nienagannie obowiązki nauczyciela, choć tylko w charakterze prowizorycznym, skłoniły Radę szkolną krajową do postawienia wniosku, aby Wydział krajowy wyjednał u Wysokiego Sejmu dla wdowy Julii Jankowskiej stały dar z łaski w kwocie 80 zł. a. w. rocznie.

Wydział krajowy, uznając w zupełności słuszność motywów przez Radę szkolną krajową przywiezionych, i mając przekonanie, że w wypadku niniejszym akt łaski jest nie tylko uzasadnio-

nym, ale nawet wskazanym, uważa nadto za potrzebne nadmienić, że w wypadku analogicznym, lubo nie tak jaskrawym, Wysoki Sejm sessyi ubiegłej spełnił akt łaski przyznając Julii Oleksinowej, wdowie po nauczycielu prowizorycznym, stały datek roczny w kwocie 80 zł. w. a. Biorąc zaś na uwagę, że Oleksinowa pozostała z dwojgiem tylko dzieci, gdy Jankowska ma ich sześcioro, mniema Wydział krajowy, że względy słuszości wymagają, aby tej ostatniej przyznane zostało większe zaopatrzenie.

Wnosi więc Wydział krajowy:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Julii Jankowskiej, wdowie po tymczasowym nauczycielu szkół ludowych, przyznaje się w drodze łaski dożywotnie zaopatrzenie z funduszu szkolnego krajowego w kwocie rocznej 100 (stu) zł. a. w.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz
z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.**

Lwów dnia 6. Lipca 1888.

Marszałek krajowy:

Jan Tarnowski w. r.

Sprawozdawca:

Oktaw Pietruski w. r.

Członek Wydziału krajowego.